

Нічний злодій (скорочено)

Григір Тютюнник

Григір Тютюнник

Нічний злодій

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу.

Довгі та моторошні Кузьці перші лісові ночі. Бо як тільки Данило вляжеться спати, приходять до собаки всякі страхи. Ліс видається тоді величезним чорним чудовиськом.

Удвох з Однокрилом, звісно, веселіше, не те що минулого літа, одначе страшненько. Однокрилові що? Поїв, погрався своїми блискітками і спати. А Кузьці розсадник сторожувати треба. Тут наслухай та наслухай.

Ба, чути! Цок, цок, цок – по стовбурі, по гіллі, по листі. Хрясь – і зачайлося щось біля самісінького поріжка. Кузька наїжачився, але це просто суха гілочка на дереві одломилася.

Але що це знову? Трава торішня зашелестіла. А це миша в траві крадеться до зернини вареної пшениці, що Данило вранці, по рибу йдучи, загубив із торби.

І знову тихо в лісі. Тільки струмочок під горою, неподалік від сторожки дзуремить поміж камінцями, до річки поспішає.

Кузька вже став був дрімати, як раптом у пітьмі щось закричало, лунко шелеснуло по листі і – вмовкло. Кузька забився в куток свого гнізда і загавкав од страху: хто кричить опівночі в лісі? А то птаха – бусол.

Ах, яка незатишна ніч випала. Заснув Кузька аж удосвіта. І то ненадовго, бо почув крізь сон, як поблизу щось важко засапало й сказало: Хр-ро! Хр-ро! Кузька побачив край розсадника вепра.

Кузька вже хотів був шаснути назад, під поріг, та не встиг, бо чхнув. Вепр перестав жувати і повернувся до Кузьки й погрозово хрюкнув. Це розсердило Кузьку: шкодить та ще й погрожує?! Він дзвінко загавкав і кинувся на злодія, забігши збоку. Кузька укусив його за задню ногу й відскочив. Вепр закрутився на всі боки, люто хрюкав і цілився підчепити Кузьку іклами. А Кузька навколо нього зчинив гвалт, на який виліз із-під порога Однокрил. Він сердито каркнув на вепра.

Вепр підкинув Кузьку писком угору так високо, що він полетів, як м'яч. Цього Однокрил уже не стерпів – скочив вепрові на шию й з усієї сили клюнув його поміж вуха. Зі сторожки вибіг Данило з рушницею в руках. Клацнув курками, підняв рушницю вгору і вистрелив. Вепр кинувся навтьоки. Однокрил ще трохи й проїхався на ньому.

Данило похвалив собаку і гайворона. Однокрил поліз у кубло й одразу ж заснув. А Кузька ще довго чхав од порохового диму, у вухах йому дзвеніло від пострілів, і весь він

тремтів од недавнього страху та втоми. Тоді вклубився гарненько в сіні і заснув.